

PISMO ZAVEZE

slovenske schönstattske družine

3/7

marec 2019

ČISTO SRCE, O BOG, MI USTVARI, ...

Pesem:

Uvodne misli:

- A Dvignimo svoja srca k nebu, da bomo praznovanje začeli v imenu Troedinega Boga.
- Vsi: *Slava Očetu, Sinu in Svetemu Duhu, ...*
- B Na današnji dan, 18. v mesecu, ki je tudi spominski dan ustanovitve Schönstattskega gibanja, številni ljudje po celem svetu obnovijo svojo Zavezo ljubezni z Božjo Materjo Marijo. Sedaj se v duhu notranje povežimo z vsemi temi ljudmi in z njimi ustvarimo duhovno občestvo. To nam daje pomirjujoč občutek. Obhaja nas zavest pripadnosti veliki množici verujočih. V nas se zbuja močan izvir notranje moči.
- Vsi: *Danes se številni ljudje zbirajo v kapelicaх imenovanih Svetišča, ki so narejena po vzoru izvirnega Svetišča v Schönstattu. Mnogi se srečujemo po cerkvah, Marijinih kapelicaх in ob Marijinih znamenjih župnije ali pa pred podobo Marije v svojem domu, v tako imenovanih domačih Svetiščih.*
- A Pri obnovitvi Zaveze ljubezni, se v mislih vedno ustavimo tudi na kraju sklenitve prve Zaveze ljubezni v Prasvetišču v Schönstattu iz katerega teče neusahljiv studenec milosti.

Pesem:

Premišljevanje o postnem času:

- B Nahajamo se v postnem času. Naš cilj, ki je največji krščanski praznik, nam kaže pot. Vsa naša notranjost in vse naše bitje, se mora v postnem času obrniti k novemu življenju, ki nam ga je podaril Jezus Kristus. Zgovorno geslo postnega časa, ki nam sprašuje vest, se glasi: „Človek, kje si?“ *prim. 1 Mz 3,9b* Zdi se kot, da nam je postavljeno popolnoma osebno vprašanje o Bogu in o razmerah v katere smo postavljeni.
- A V tem postnem času večkrat molimo z besedami psalmista iz Psalma 51:
- B *3 Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti, po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!*
- Vsi: *4 Popolnoma me operi moje krivde, mojega greha me očisti!*
- A *5 Zakaj svoje pregrehe priznavam, moj greh je vedno pred mano.*
- Vsi: *6a Zoper Tebe, Tebe samega, sem grešil, hudobijo v Tvojih očeh sem storil,*
- B *6b da se izkažeš pravičnega, kadar govoriš, neoporečnega, kadar sodiš.*
- Vsi: *7 Glej, v krivdi sem bil rojen, v grehu me je spočela moja mati.*
- A *8 Glej, veseliš se zvestobe v notranjosti, v skrivnostih mi daješ spoznanje modrosti.*
- Vsi: *9 Očisti me greha s hizopom, da postanem čist, operi me, da postanem bel bolj kot sneg.*
- B *10 Daj, da bom slišal radost in veselje, naj se radujejo kosti, ki si jih potrl.*
- Vsi: *11 Skrij svoje obličje pred mojimi grehi, vse moje krivde izbriši.*
- A *12 Čisto srce, o Bog, mi ustvari, stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.*
- Vsi: *13 Ne poženi me izpred svojega obličja, svojega svetega duha ne vzemi od mene.*
- B *14 Vrni mi veselje svojega odrešenja, z voljnim duhom me podpiraj.*
- Vsi: *15 Upornike bom učil Tvojih poti, da se grešniki vrnejo k Tebi.*

- A *16 Reši me prelite krvi, o Bog, Bog moje rešitve: moj jezik bo vzklikal Tvoji pravičnosti.*
- Vsi: *17 Gospod, odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanjala Tvojo hvalo.*
- B *18 Zakaj nad klavno daritvijo nimaš veselja, če bi Ti namenil žgalno daritev, bi je ne maral.*
- Vsi: *19 Moja daritev Bogu je potrta duh, potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.*
- A *20 Po svoji volji stori dobro Sionu in pozidaj jeruzalemske zidove.*

- ◇ - trenutki tišine

- B Postni čas je apostolski čas. Vzel si bom čas za branje Svetega pisma. Pri tem želim vztrajati do spoznanja, kaj hoče Božja beseda storiti v mojem življenju. Sporočilo Božje besede, bom podarjal bližnjim in ga z njimi izmenjeval. Vzel si bom čas za premišljevanje.
- A Postni čas je apostolski čas. Prisluhnem Božjemu klicu: „Človek, kje si?“ Vabi me, da se zdrznem, ko se srečam s krivico, z uničevanjem okolja, s trpljenjem osamljenih, bolnih, brezdomcev, s sebičnostjo in brezobzirnostjo, ki se širita. Želim čutiti z bližnjimi.
- B Postni čas je apostolski čas. Naredil bom nekaj že dolgo načrtovanih korakov. Omejil bom uporabo medijev in podaril čas, ki sem ga pridobil za molitev, branje, obisk, pogovor, ... Odpovedal se bom alkoholu, tobaku, sladkarijam, ... Tako prihranjen denar, bom podaril ljudem v stiski. Živel bom preprosto.
- A Postni čas je apostolski čas. Zavedam se svoje krhkosti, svoje grešnosti in svoje šibke volje. Toda v srcu gojim zaupanje Božjo obljubo, da bo On po Svetem Duhu deloval v meni in mi bo v času moje postne spokornosti, podaril novo življenje.

- ◇ - trenutki tišine

- B Gospod, moj glinen vrč življenja napolnjuje veliko stvari. Toda, ker Te ne iščem, se počutim praznega.
- Vsi: *Pravzaprav v rokah držim razpokan vrč. Razbil se je in voda mojega ponosa, kaplje v pesek.*
- A Gospod, vzemi moj vrč v svoje roke in ga obnovi. Daj, da me oblije Tvoj Blagoslov. Tako bom lahko svoj vrč spet napolnil z vodo.

Pesem:

- ◇ - trenutki tišine

- B Božja beseda iz 2 Kor 4, 1.5÷7 Zaklad v lončenih posodah: *1Ker imamo po usmiljenju, ki smo ga bili deležni, to službo, ne omagujemo. 5Saj ne oznanjamo sebe, ampak Jezusa Kristusa, Gospoda, sebe pa le kot vaše služabnike zaradi Jezusa. 6Kajti Bog, ki je rekel: »Iz teme bo zasvetila luč,« je zasijal v naših srcih zaradi razsvetljenja Božjega veličastva na obličju Jezusa Kristusa. 7Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bila ta presežnost moči Božja in ne iz nas.*

- ◇ - trenutki tišine

Tu lahko po možnosti vstavimo osebni nagovor ali drug primeren odlomek, npr. stran 5

Pesem:

Priprava na obnovitev Zaveze ljubezni:

- B Čez nekaj dni praznujemo spomin na angelovo obiskanje Device Marije. V duhu glejmo na Njeno poklicanost in jo primerjamo z našo poklicanostjo. Drugim lahko podarjam samo to, kar sem sam izkusil in kot Marija, ohranil globoko v svojem srcu.
- A Kaj pomeni biti apostol? Biti apostol pomeni: Bog me je poklical! Samo On me zna tako osebno nagovoriti in ljubiti, da zmorem izzivom življenja neprestano izrekati svoj DA. Tako je Marija storila v času angelovega obiska in tudi pozneje, na njenem celotnem zemeljskem potovanju z Jezusom.
- B „Marija, kjerkoli si Ti, izgine tema in se prične jutro. Kjerkoli si Ti, tam je obilica luči.
- Vsi: *Marija, kjerkoli si Ti, cvetijo trni. V Zavezi z Bogom, raste novo življenje.*
- A Marija, kjerkoli si Ti, se zrahljajo okovi. Kjerkoli si Ti, se odprejo srca Jezusu, ki ga nosiš.
- Vsi: *Marija, kjerkoli si Ti, se spremenita dvom in otopelost v hvalnico Troedinemu in Tebi.*
- B Marija, kjerkoli si Ti, ljudje ponovno najdejo Boga svojega srca in svojega življenja.

Vsi: *Marija, kjerkoli si Ti, se učimo ljubiti. Ponovno postajamo ljudje, ki ljubijo kakor ljubiš Ti.*

A Marija, kjerkoli si Ti, postajamo živa monštranca, ki izžareva Boga, kakor ga izžarevaš Ti." *M. Caja Bernhard*

Pesem:

B Zaveza ljubezni z Marijo je naš dragoceni zaklad. To je za nas pot, ki nas je pripeljala sem. Tu smo, da sebe, naše bližnje in nam oddaljene ljudi po Zavezi ljubezni, notranje povežemo z Bogom.

A ...naši bližnji... Kdo so ti ljudje? To je sodelavka s katero ne morem sodelovati * moj otrok, ki mi dela skrbi * žena, preobremenjena še s svojo materjo, ki potrebuje oskrbo * brezposelni sosed, ki je tudi družinski oče * zapuščeni upokojenec v soseščini * mati samohranilka v našem bloku * prijateljičin sin zasvojen z internetom * dobro znan par na poti ločitve * hčerkin prijateljica z zlomljenim srcem,

B Z Marijo iz Svetišča, najdem vsak dan nove apostolske poti do ...naših bližnjih... in ljudi v naši domovini.

A ...nam oddaljeni ljudje... Kdo so ti ljudje? Preprosti ljudje na drugem koncu sveta * iskalci smisla življenja * umirajoči in nespokorjeni ljudje * ljudje, ki ne morejo odpustiti * ljudje iz vojnih območji * ljudje žrtve pretiranega izkoriščanja zemeljskih dobrin * ljudje žrtve neznosnega onesnaževanja narave in okolja * narodi, ki so izgubili stik s svojo tradicijo in z zemljo * ljudje ujeti v sodobne oblike sužnosti in zatiranja.

B Zaveza ljubezni je duhovna pot, na kateri živimo notranjo povezanost z vsemi ljudmi. Povezuje nas tudi z ...nam oddaljenimi ljudmi... S podarjanjem prispevkov v Zaklad milosti, skrbimo prav zanje. To je rodovitnost molitve in darovanja v mreži ljubezni. Bogu in meni je vsak človek dragocen. Kako velika je ta ljubezen! Tu lahko upravičeno govorimo o apostolskem služenju.

Vsi: *„Marija, daj, da postanemo enaki Tvoji podobi. Naj hodimo skozi življenje kakor Ti: močni in vedri, preprosti in blagi. Naj razširjamo ljubezen mir in veselje. V nas hodi skozi naš čas in ga naredi pripravnega za Kristusa. Amen!“ pater Kentenich*

A V tišini premislimo, katere darove bi sedaj po Zavezi ljubezni podarili Božji Materi. Naj bodo naši darovi za Zaklad milosti, namenjeni našim bližnjim in tudi nam oddaljenim. Napišimo jih na listke in tako podarimo Božji Materi. Simbolno jih položimo v vrč.

B Marija, v Zavezi ljubezni nam obljubljaš, da hočeš biti naša Mati in Vzgojiteljica. V svojem Svetišču nam daješ dom in zavetje. Rada bi spremenila naše življenje in nas pripeljala do globljega odnosa z Jezusom. Želiš, da pričujemo o pomladi verskega življenja in polnosti bivanja na način, kakor se je to pričelo v Schönstattu leta 1914 in od takrat prenavlja Cerkev in svet.

A V zanosu v katerem so pater Kentenich in mladi leta 1914, s Teboj sklenili tisto 1. Zavezo ljubezni, svojo Zavezo ljubezni obnavljamo tudi mi danes in se Ti izročamo s posvetilno molitvijo:

Vsi: *O Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem in da se Ti vdanega izkažem, Ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej Tvoj o dobra Mati, varuj me in brani me, kakor svojo last in posest. Amen!*

Pesem:

Prošnje za potrebe Cerkve:

B Naši vrči so prazni. Prosimo Te Gospod, da jih ponovno napolniš s svojim usmiljenjem. Ozri se na različne prošnje, ki Ti jih prinašamo in jih spremeni v blagoslov:

A Gospod, prosimo Te: Za papeža Frančiška, škofo, duhovnike in za vse, ki v Cerkvi opravljajo pastoralno delo. Prosimo Te tudi za ljudi, ki s svojo vero gradijo naša občestva in svetu pričujejo za Veselo Oznaniilo.

Vsi: *Kristus, usmili se nas!*

B Gospod, prosimo Te: Za odgovorne v politiki in družbi. Za vse ljudi, ki se zavzemajo za končanje vojaških spopadov. Za pravičnost in mir med ljudmi ter za izgradnjo novega humanejšega družbenega reda.

Vsi: *Kristus, usmili se nas!*

A Gospod, prosimo Te: Za ljudi, ki so v naši domovini odrinjeni na rob družbe. Za ljudi, ki so v življenju težko preizkušani in za ljudi katerim so se nekdanji ideali, lepih medčloveških odnosov, podrli.

Vsi: *Kristus, usmili se nas!*

B Gospod, prosimo Te: Za družine, za usmiljene ljudi in za vse, ki s svojim zgledom prispevajo k temu, da se varuje dostojanstvo človeka, od spočetja do naravnega konca. Za vse, ki s svojim življenjem in dejanji, pričujejo za Očetovo usmiljeno ljubezen.

Vsi: *Kristus, usmili se nas!*

A Gospod, prosimo Te: Za mlade ljudi v naši domovini. Naj nas še velikokrat navdušijo s svojim žarom in mladostnim navdušenjem, tudi pri delu za Schönstattsko gibanje.

Vsi: *Kristus, usmili se nas!*

B Vse naše prošnje, združimo v molitev k nebeškemu Očetu, ki nas jo je naučil Jezus:

Vsi: *Oče naš, ki si v nebesih, ...*

Molitev za blagoslov:

A Nebeški Oče, Bog življenja! Pokliči nas, da se bomo spreobrili k Tebi!

B Jezus, naš Odrešenik, blagoslovi nas in obnovi v nas Božje življenje, ki nam je bilo darovano s krstom!

A Sveti Duh, ki izhajaš iz Očeta in Sina, pošlji nas, da pričujemo za Veselo Oznaniilo, ki nam je zaupano!

B Vse to naj nam podeli Troedini Bog: Oče, Sin in Sveti Duh.

Vsi: *Amen!*

Pesem:

Maria Fischer, Karlsruhe
prevod Jože Matevžič

Glej tudi: <https://schoenstatt-ska-druzina.si/pismo-zaveze/>
Vir slik: internet

OČETOVE ROKE

Slika dlani je delček skulpture patra Kentenicha, ki stoji v Schönstattu ob hiši, v kateri je živel zadnja tri leta svojega življenja. Na tej sliki takoj opazimo držo patra Kentenicha, ki izraža nekaj bistvenega o usmiljenju Boga Očeta. Bog Oče nam odpušča, kadar zapustimo toplino njegovih rok. Bog Oče nam odpušča, kadar zapustimo Njegovo ljubezen, ki nam nudi zavetje. Božje Usmiljenje nikogar ne sili v srečo. Bog celo dopušča, da vsakdo odide, kadar hoče oditi. V priliki o izgubljenem sinu, mlajši sinu stori prav to.

Očetu reče: „*Daj mi delež imetja, ki mi pripada!*“ *Lk 15, 12b* Domnevno ni bilo napetosti z očetom. Sin hoče samo živeti svoje sanje. Hoče uživati svoj delež. Oče ga pusti oditi, toda očetove roke ostanejo iztegnjene za njim, ki odhaja. Božje usmiljenje ni trenutni občutek, ki bi se pri napačnem obnašanju obrnil proti nam. Božje usmiljenje sega v največje globine Božjega bitja in je nenehno

dejavno. Očetove roke ostanejo vabeče iztegnjene in njegov pogled gre za sinom. Očetovo srce je v skrbah za sina. Vendar ga ne skrbi za denar, ki ga bo sin zapravil, temveč ga skrbi za bitje, ki tudi kot odrasel človek ostaja njegov otrok.

NA NIČELNI TOČKI REVŠČINE Sin iz prilike je v lakoti po svobodi postal razuzdan in je zapravil svoje premoženje. *prim Lk 15, 12-13* Na začetku je opojnost novega tako močna, da ni opazil, kako je izgubljal vse, kar mu je nudilo varnost. Končno je prišel na ničelno točko. Tako je obubožal, da je prišel pod eksistenčni minimum. Dojel je, da se kmalu ne bo mogel več preživljati z odpadki, ki so jih metali praščem.

Vendar materialno obubožanje ni bilo najbolj boleče. Hujše ga je žgalo duševno obubožanje. Naenkrat se ne počuti več kot sin, temveč kot berač, ki ga več ne varuje očetova ljubezen. Počuti se, kot plavajoči les, brez priveza. Vendar ga očetova usmiljena ljubezen išče tudi sedaj, tudi v teh okoliščinah. Usmiljena očetova naklonjenost ne ugasne, se ne zmanjša ali obrne v svoje nasprotje. Vendar sin preprosto ne more verjeti vanjo. Ne more verjeti, da bi ga mogel še kdo, posebno pa ne njegov oče, po vsej moralni in materialni škodi, ki mu jo je storil, še ljubiti.

Vprašajmo se ali se takšna situacija, pri meni ali tebi ne ponavlja vedno znova? Živimo v hiši našega Nebeškega Očeta. S krstom smo postali njegovi ljubljani otroci. Deležni smo njegovega bogastva. Vedno kadar se obrnemo stran od njega, grešimo in si naložimo krivdo. Takrat se nahajamo v enakih okoliščinah kakor mlajši sin, ki je odšel in zapravil dediščino. Nedolžne napake se stopnjujejo. Prav nepričakovano lahko pride tudi do usodnih zmot, ki našo dušo povsem osiromašijo. Sramujemo se samega sebe in si istočasno ne moremo odpustiti. Obenem pa se nam nenehno vsiljuje misel, da tudi Bog tega resnično ne zmore. Neredko hočemo pred tem pobegniti, zato smo nemirni in delujemo kot, da nenehno bežimo pred samim seboj. Pater Kentenich je na nekem shodu družin v ZDA, tako stanje duše opisal takole:

„V svoji slabosti si mislimo: Moram hitro v avtomobil, v nek kotiček, kjer me moji spomini ne bodo dosegli. Samo, da spremenim okolje. Potrebujem nove in sveže občutke, potrebujem kaj močnega in razburljivega, potem bo že minilo. Napaka! Najprej se moramo nekoliko ustaviti, se zazreti vase in nekoliko občutiti pekočo vest. Vidite to je napredek. To pomeni, da smo spet prebudili notranje življenje. Tedaj dragemu Bogu preprosto recimo: Ti veš, da sem samo ubog človek. Stisnjen sem v kot. Enostavno ne morem več. Rad bi, ampak ne morem.“ pater Jožef Kentenich, 13. avgust 1956

TAKŠEN SEM O mlajšem sinu je rečeno, kaj je storil tedaj, ko si ni znal več drugače pomagati: „*Tedaj je šel vase.*“ *Lk 15, 17* Tukaj se prične njegova vrnitev. Odločil se je, da bo očetu vse povedal in nato sprejel pravične posledice svojih dejanj. Pravice, ki jih je imel kot sin je zaigral. Toda mogoče bo oče imel do njega toliko usmiljenja, da bo pri njemu delal, kot služabnik.

Tudi pri nas se prične odrešenje od grehov in krivde s tem, da pošteno pregledamo svoje padce in jih priznamo. Takšen sem, zaigral sem svojo "dediščino", svoje možnosti, da postanem dober. Zakrament spovedi je kraj kjer se s priznanjem grehov, vedno znova vračamo v odrešilno Očetovo ljubezen.

NEDOJEMLJIVA OČETOVA LJUBEZEN Za mlajšega sina vrnitev k očetu ni bila lahka. „*Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.*“ *Lk, 15, 19* To je globok življenjski občutek. Občutek ničevosti, nevrednosti in nekoristnosti. Nič več tvoj sin. To pomeni: izgubil sem lastne korenine, nikamor več ne spadam, nikomur več ne pripadam. Nato pa pride nerazumljivo. Preden je sin uzrl očeta, ga je oče opazil. Že od daleč ga je videl prihajati. *prim Lk 15, 20* Iztegnil je roke proti sinu. Te roke so ga nenehno pričakovale, toda sin ni prišel.

V trenutku ga oče objame. Sin doživi globine ljubezni, ki se v „normalnih“ časih ni pokazala tako intenzivno. „*Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakoljite, ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel, bil je izgubljen in je najden.«*“ *Lk 15, 22-24*

V tem odlomku lahko najdemo več dejanj polnih simbolike: „najboljše oblačilo“ pomeni, da je ljubljen in sprejet; „prstan na roki“ pomeni znamenje pripadnosti, saj ga oče ga priznava za sina; čevlji so simbol sprejetosti in zaščite; „pitano tele“ pomeni, da je bil obdarovan prekomerno in s tem nasičen z vsem, kar si je mogel misliti.

Oče je pripravil veselo praznovanje, saj ni pomembna izgubljena dediščina, niti ne razuzdanost, s katero je njegov otrok zapravil denar. Za očeta je pomembno, da se je njegov otrok vrnil. Pomemben mu je njegov sin, do katerega njegova ljubezen ni popustila niti za trenutek.

V prilogi Vam pošiljamo **PISMO ZAVEZE** za mesec **marec 2019**.

Prosimo Vas, da ga natisnete in vložite v vrečko s sliko Marije Romarice v vašem krogu. Hvala!

IZ VSEBINE:

Čez nekaj dni praznujemo spomin na angelovo obiskanje Device Marije. V duhu glejmo na Njeno poklicanost in jo primerjamo z našo poklicanostjo. Drugim lahko podarjam samo to, kar sem sam izkusil in kot Marija, ohranil globoko v svojem srcu.

→ Več o Schönstattskem gibanju si preberite na: <https://schoenstatt-ska-druzina.si/>

za odbor Marije Romarice v Sloveniji, Tomaž Kvaternik
031-712-028, kvaternik.loz@siol.net

Lož, 07.03.2019

OBVESTILA ZA ODGOVORNE v POSAMEZNEM KROGU MARIJE ROMARICE:

- V soboto pred Cvetno nedeljo, to je 13.4.2019 ob 14,30 uri, ste vsi odgovorni za kroge Marije Romarice, vabljeni na srečanje, ki bo v Ljubljani pri svetemu Jožefu v Plečnikovi dvorani. Vhod je pri kapeli Božjega usmiljenja. To bo tudi priložnost za obnove našega apostolata v Zavezi ljubezni. Vabilo velja tudi za tiste, ki ste leta 2017 sklenili Zavezo ljubezni in niste odgovorni za krog Marije Romarice.
- Verjamem, da je za mnoge od vas, taka pot v Ljubljano naporna in povezana z žrtvijo. Vabim Vas, da to žrtev izročimo Mariji v Zaklad milosti, kot naš dar za naše bližnje ali oddaljene brate in sestre. Pomislimo kdaj na to, da je brez naših darov v Zaklad milosti, Zaveza ljubezni samo črka na papirju.
- Tisti, ki ste zadržani, prosim pošljite svoje namestnike ali zastopnike.
- Srečanje bo vsebinsko pripravila in vodila Schönstattska Marijina sestra Ramona.
- Ob 17.30, bo sveta maša v kapeli Božjega usmiljenja, ki jo daruje g. škof Franci Šuštar. Hvala vam, ker boste s seboj prinesli pecivo in sok za skupni agape po sveti maši.

Molitev za razglasitev patra Jožefa Kentenicha za blaženega: iz knjižice o PJK, stran 67

Molimo jo lahko za katerikoli osebni namen

Bog, večni Oče!

Tvoja Očetovska previdnost je Cerкви v težkih časih vedno pošiljala ljudi, ki so Tvojemu ljudstvu z besedo in zgledom kazali pot k Tebi. Tudi današnji Cerкви, si s patrom Jožefom Kentenichom poslal svojega glasnika. Namenil si mu veliko poslanstvo, da je z vsem žarom razglašal slavo Božje Matere. Mariji se je popolnoma posvetil. S svojim zgledom je pomagal številnim ljudem, da so z milostno Materjo Trikrat Čudovito, Kraljico in Zmagovalko iz Schönstatta sklenili Zavezo ljubezni. Po tej poti, naš usmiljeni Oče, človek veliko lažje pride do Kristusa in do Tebe.

Prosim Te, da patru Kentenichu kmalu nakloniš čast oltarja. Naj vse božje ljudstvo tako spozna njegov zgled, odkrije sporočilo njegovega življenja in doživi moč njegove priprošnje.

Na njegovo priprošnjo usliši tudi mene v moji stiski. Naj bo to v čast milostljive Matere iz Schönstatta in v Tvojo slavo, naš dobrotljivi Bog in Oče! Amen!

PS Kdor želi prejemati Pismo zaveze še v drugi obliki kot ga prejema sedaj, naj mi to sporoči. Hvala!